הבונים לדבר על יהוד בדמותה הנוכחית, מוזמנים להקנות מבט אל העבר הרחוק ההולל והמשכות נפ"ת.

עלינו להקל על גם את השכונה הירוקה – הרב מרדכי גימפל ושכניו אשר תקעו יחד בקרבת מקום, ויהוד את מעדיין קיימים.

אבל מוטב היה אולי להתרכז בתקופה הזו הזיכרון על בשרנו – יהוד לאחר מלחמת השחרור והכבוש הירדני של קצו 1948 – בחודשים ממטמר אוקטובר התחילו רבים מהיהודים להתמקם ביהודיה את מונתה ע"י הערבים הלאומניים בשם "עבריה".

ראשוניה של יהוד מצאו הבוקה לפתן מבנים ושויים למגורים במספר מועט ביותר. רוב רובם של הדיורות היו תפ חימר או מנוידות שהוכנסו ויהודית אלתרה אולם על מנת להשתמש בהן למגורים. זה גם הרשתן נתן את אמונתו – המבנים היו מתוכננים למגורים ולעומת זאת העיזה הלבה דהתגברה מיום ליום. – עולים חדשים אשר הגיעו משוטט כמעט תמיד – נמלא למכלול בקיצה בקונו; עדות שונות, מנהגים מוכים, שונה מיום שונה, וורמים שאלצו את העיזה הזרה להשתנר בדלת אמות תעדה שלו בהשתם למקום מדמת.

חומר עבודה במקום והשתורה לקויה לעיזות הסביבה הכבידה על רשתי משפחות להוציא את להם יומם. מיזור בכוחות למוד הכביד על אפשרות ליחת ילדים במסגרת מינוכית. ועל הכל ווער שפה משותפת פת לפ אפשר לקיים פעולות תרבותיות ומינוכיות. ולכן לם מיהה אפשרות של הדברות וארגון.

מול מצב זה נתקל ועד המקום שגומר בתוך העולים החדשים שבראשו עמד החבר ירון ז דהם, הועד היה מורכב מכל העדות ומהוכם נבחרתי גם אנכי.

התכנסנו לחכט עצה איך ובמה להתמיל כדי להם מבוון של יהוד יהודי למקום. הזוון הראשון אשר נשלח מפתח-תקוה, היה מר אהכנזי יחזקאל ז"ל! הוא רכז סביבו את נכבדי המקום ובראיך זמן קצר קבל המקום מעמד מוניציפאלי, ובהשתתפותו והישיית של יתר המבים דאז והיום הוברז על"יהוד כמו בה מקומית, עלה בגורלי לעמוד בראש המועצה.

זכורני כי עם התמרזה על מעמד עצמאי ליהוד הסבו ראשי צבור מפתח-תקוה הסבו וחזרו לקבאות של יהוב חדש ויקום זה. היו ביניהם אשר התילו ספק בהכמרות הקיום העצמאי של היהוב.

המועצה הוזמה שבחוזה התחילה לעבוד במרץ רב, קבעה לעניה טולם עדיפויות של פתלים תובים שהלדיהם אין קיום לישוב מסודר. ברוש-וראשונה דאגנו למפל המים והמשקת מים מדירה לבתים. עקרות בית מטופלות בילדים, נהגו לבוא למשוב מים כדי ל הישוב. משום מאז היה ברז אחד ליד אחר קער בחרבנו, בחרות יומם שהשרו בירוקה מהחליבות הערבית בלשני הכפרים, הדיקו במרדטים, לא יכלו לעמד מים לישב ומשהו חולצין הלך וגדל. ומך הוזיה קשה, ממש התקמרנו ע"י חברת שקורות, הגענו אותם להסכם והמים היו בשפע. בוחיך מעריכינו הילידה הועצה בכחות עצמה ובעזרת מלוות ממשלתיים לקנות את הקרקע במקום שהוא כעת. הקמנו בשר לשנת חרום. הקמנו במקום מקוי בזו לכל תושב אשר רצה הכך. חלק מהחושבים מצאו ערנותם להתבפתו ידה ב שוקי העזר והקימו גם רשתות לוליים. משקי העזר שקו חלק לא מבוטל מהחברות המקומית.

המשימה המניה שעמדה להביבו היתה המיזון – המבנו בתי כבודים לכחות למוד שמקושי ובלתו את ילדי המקום. קבלנו על עצמנו בתי-ספר ובתי ילדים. התחלה להתעקף ברשת מוסדות המיזון. הביבו בית-כפר על-יסודי מקצועי דו-משמי שהידה את תוצרים לבית-המבר והיבון המתבש לתעשות.

בשטח המכון, נתקלנו בקשיים רבות – מהעים הרקופים התחילו להתעורר ממש, אי אפשר היה להשתיך לחלות בחבאים תת-אנושיים אלה. המשפחה גדלה, נוספו ילדים, נאלצנו לדרוש עזרה דחופה מהמשלתיים. המבנים

גג לחלק קטן מן התושבים.

ובסוף אחרי מאמצים רבים ומוחים אין קץ הצלחנו לשכנע חברות בניה שונות כגון: "נוה עובד" דאז, חברת"רסקו" חברת"סון" והאחרונה "אונזקו" ו"שפוט", לבוא ולבנות ביהוד בתי-מגורים. רשת השכונים, שכונת בית-שמואל ממזרח וחברת שכון מערב, הקיפו את הכפר-העברי בבתים חד ודו-משפחתיים. יתר החברות בנו ובונות במרכז. לא עוד נקרא שם הישוב "יהודיה2 או עבסיה - שם המקום י ה ו ד , יהוד הקדומה והמחודשת.

~~---- תוך כדי עבודה מפרכת ומיגעת, נאלצתי לפרוש מעבודתי הציבורית. עם כל~~

בכך; נתבדו כל התחשות והספקות בדבר זכות קיומנו. עכשיו הגיע הזמן להקים רשת ביוב. הכנונו את כל התכניות והשלמנו ב בצוע חלק מן העבודה. וכאן, בגלל סבות שונות ואיזיות נאלצתי לפרוש מעבודתי הציבורית. עם כל-ת החפללתי שחברי שיבואו אחרי ימשיכו במשימה ויוסיפו עוד לבנה לפדבן שנקרא פתוח יהוד.

תוך בדי עבודה מפרכת ומיגעת, נאלצו ראשי היישוב לאפשר לפועל המקומי לעבוד במקום. פונה אזור התעשיה עם רשת מים, ביבים והאורה. לא קל היה לשכנע בעלים להקים שתי תעשיה ביהוד, אולם, אחרי הקמת מפעל האסוף ושני המתכנעו בעלי הון ככדי לבנות וליצר ביהוד. היום קולט אזור התעשיה של יהוד גם עובדים מחוץ למקום.

מה רב עתה ספוקי לראות את יהוד אשר עבורה הקרבתי את היקר לי, כשהיא פורחת ומשגשגת. היו לי קרוב ל-11 שנות עבודה קשה ומפרכת, ומריטת עצבים, שנתי נדדה לילות רבים עד לאמיתה כחות.

אמונה שלמה בצור ישראל לוותה אותי בכל דרכי ומזה שאפתי את העדוד בקופת כהונתי כראש מועצה, קבלתי עדדד רב מהידות ממשלתיים, מצאתי אוזן קשבת בכל מקום אליו פניתי, הדריכו את דרישותי ונתנו יד עוזרת, כך, בבחות משותפים ועזרה הדדית של אחי אהבו והישוב הונח ליהוד איתן לפתוח יהוד.